

Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) som alle de Medlemmer, der have talt og udtalt en vis Sympati for at yde Hjælp til de fattige Børn med den Mad, der tiltrænges. Det skulde glæde mig, om det ærede Medlem for Svinninge (K. Pedersen) havde Ret, naar han sagde, at Tanken sikkert har Tilslutning i dette Ting, saa at man, hvis det var Tilfældet, i en nær Fremtid kunde vente at komme til at stemme for at gennemføre Sagen, selv om det skulde være efter Forhandlinger om visse Ændringer. Gudbevares, dertil ere vi alle villige. Men jeg vil haabe, at der fra alle Sider vil vises den nødvendige Velvilje og Imødekommen overfor Sagens Gennemførelse.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Med Hensyn til den Skolebespisning, der er udført her i København, skal jeg meddele følgende Tal. Der er i Vinteren 1905—06 foretaget Skolebespisning i samtlige Friskoler her i København. Bespisningen har været fra efter Juleferien til Slutningen af Marts. Der blev i den Tid uddelt 261,303 Portioner varm Mad, som kostede 38,390 Kr. 11 Øre, d. v. s. ca. 14 Øre pr. Portion Formad og Eftermad. Der er bispist 9,146 Børn 3 Gange egentlig.

L. Rasmussen (Ribe Amts 4de Valgkreds): Jeg skal begynde med at udtale en Tak til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) for de Oplysninger, det ærede Medlem har givet. Det er maaske ikke en fuldstændig Skolebespisning, der har fundet Sted, ikke saa meget, man kunde ønske, men dog et Bevis paa, at Københavns Kommune har gjort slet ikke saa lidt, og der er jo heller ingen Tvivl om, at en Kommune som København selv vil kunne løse denne Opgave, selv om maaske ogsaa nok de fleste sultne Børn ere her i København. København er jo ikke alene den største, men ogsaa den rigeste Kommune her i Landet. Men jeg tager min Hat af for, at København er naaet saa vidt, som den er i denne Henseende, og jeg ønsker, at alle Kommuner i Landet, hvor der virkelig er nogen, der trænger, ville tage fat paa samme Maade.

Til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger. Han sagde, at det, at Bespisningen

skulde være obligatorisk, var ikke noget nyt; det blev ogsaa sagt i Fjor, naturligvis, tilføjede han, i den Forstand, at alle sultne Børn skulde have Mad. Men det er netop det, man ikke indskrænker sig til her; efter Lovforslaget er det netop obligatorisk i den Forstand, at alle skulde have Mad i Skolerne. For dem, der ere fattige, skulde Kommunen og det offentlige betale, medens de andre selv skulde betale Maden, enten de have Trang til den eller ikke.

Det ærede Medlem var enigt med mig i, at vi maatte have forskellige Oplysninger, inden vi kunde løse dette Spørgsmaal, og det, sagde han, kom man til at finde sig i. Og saa tilføjede han — jeg husker ikke Udtrykket —, men det gik ud paa, at han havde i det hele taget ikke stor Tillid til det kongelige Sundhedskollegium, som han mente nu var afgaaet ved Døden. Men der kunde maaske nok være en eller flere andre Lægeautoriteter, hvor man kunde faa de samme Oplysninger. Det var det samme, som jeg sagde. Jeg var heller ikke klar over, hvorvidt det kongelige Sundhedskollegium var levende eller dødt, men saa er der andre, af hvem vi kunne faa Oplysninger.

Overfor det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), som sagde, at nu vare alle enige om, at Børn ikke skulde sidde sultne i Skolerne, vil jeg sige, at jeg troede egentlig, at vi alle vare enige om, at de hverken skulde sidde sultne i Skolerne eller udenfor Skolerne, at de overhovedet ingen Sunde skulde sidde sultne. Det var netop det, jeg pegede paa, naar jeg sagde, at de skulde have Mad ligesaa vel de Dage, de ikke vare i Skole, som naar de vare i Skole, og lige saa vel i de Aar, de ikke gik i Skole, som naar de gik i Skole. For saa vidt det ved Lov ikke paaligger det offentlige at sørge for, at Børn faa ordentlig Mad til alle Tider, saa er det efter min Mening paa Tide, at vi faa Lovene indrettede saaledes, at de hjemle det. Jeg er enig i, at det er nødvendigt, at det offentlige sørger for, at alle faa tilstrækkelig Ernæring, baade Børn og voksne, men her er det jo særlig Børnene, der er Tale om. I øvrigt er ogsaa et af de Spørgsmaal, der melde sig, dette: Vel er hele dette Bespisningsspørgsmaal stillet i Forbindelse med Skolen, og vel har det betydelig Interesse for den, om Børnene ere vel ernærede eller sultne, men det er kun indirekte en Skolesag. Det er i Virkeligheden en Forsørgselsag.